

Schol. रथवेगमाह । अग्रे यातीति । ममेति । रथस्येत्यत्र योज्यं । ममेत्यत्र तथा कीत्यपि पाठः । पूर्णोभिवक्तो घना मम रथस्याग्रे रेणुपदवीं रेणुमार्गं याति अनुसरति त्रलगुरवो ऽपि त्रलदाश्चक्रधारयपिष्टीता (? 1. धारापिष्टाः) पांशुवडुत्सर्पन्तीत्यर्थः । यद्वा रथस्याग्रे ऽश्वबुरैश्चूर्णोभिवक्तो मेघा रेणुपदवीं याति रथस्य वेगातिशयेन पश्चाद्भवति पश्चाद्भ्रूतीति भावः । रेणुवदभीत्यपि क्वचित्पाठः । अरात्तरेषु वत्राद्यवीभूतमध्यकाष्ठा(त्)रालेषु (?) अन्यामरावलीं वितनोतीव । अरा (sic) शीघ्रे चक्राङ्गे इति विश्वः । रथातिशयाद्वितादशं (?) भ्रमत इति भावः । हरिश्चिरसि अश्वमस्तके भूषणार्थवद्भनायामवत् दीर्घं चामरं । चित्रे आरम्भो न्यासो यस्य तद्वन्निश्चलं ज्ञातमिति शेषः । चित्रन्यस्तमिवाचलमित्यपि पाठः । अतिवेगेन निश्चलताश्चपुच्छादीनां प्रत्यक्षदृश्यैव । च पूर्वसंध्यन्वये प्राप्ते विद्यमान इति शेषः । साहसिकवातेनेत्यर्थात् । ध्वजपटो वेगानिलाद्यन्मध्ये रथमध्यभागे समवस्थितः । अथवा प्राप्ते यन्गच्छन् । आद्यत्तचरणेभ्यो वातादपि रथस्यापि वेगवत्तरुं द्योतितं ॥

Sinn: Der König schildert die Schnelligkeit des Wagens durch folgende Erscheinungen: 1) die zerstiebenden Wolken gehen nach hinten, obwohl sie der Wind nach vorn treibt, der Wagen überholt die segelnden Wolken. 2) Die Räder drehen sich mit einer solchen Schnelligkeit, dass die Speichenreihe eine neue Reihe dem getäuschten Auge vorführt. 3) Die Federbüsche auf den Köpfen der Pferde sind langgestreckt und unbeweglich. 4) Die Fähnchen auf dem Wagen bilden eine steife Wand.